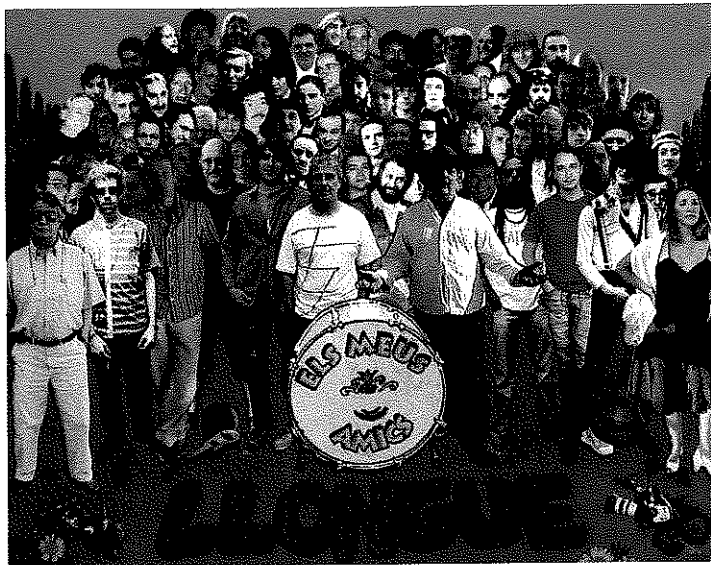

LOLA BOU

COM UN DIARI Al seu segon disc, *La ment en blau* (Lemon Songs, 2010), Lola Bou presenta un treball en format de diari "per col·locar l'oient en una atmosfera íntima adequada", apunta la cantautora de Castelló. Bou va concebre la desena de cançons noves a El Molí-Espai Viu de Burriana, i manté com a referents veus com les de Joni Mitchell, Carole King, Nina Simone o "Mayte Martín cantant boleros". Sobre el fet de dedicar-se a la cançó, afegeix: "No és difícil, ja que el país és menut i som pocs. Els retalls econòmics paralitzen bastant el moviment cultural, i en les programacions hi ha poc espai per a aquestes propostes. El Col·lectiu Ovidi Montllor fa una feina molt interessant per donar-los suport". H.M.A.

LLONGUE

ENTRE AMICS La portada del disc és un enllaç ràpid i directe amb un dels treballs més importants del pop-rock mundial: el *Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band* (Capitol, 1967), només que en lloc dels Beatles, Einstein, Chaplin i altres personatges de fama global, hi trobem els amics i referents de Josep Maria Llongueras, 'Llongue'. D'aquí el títol, *Els meus amics* (Nat Team Media, 2010). Al disc hi trobareu un parell de temes de la darrera època de La Madam i deu cançons noves que, com és habitual en el cantant, destaquen per unes lletres que combinen el llenguatge poètic amb el quotidià i unes melodies enganxoses. Però la característica que crida més l'atenció és que es presenta en format de vinil, amb una carpeta que inclou un LP i un CD: "Ara surten molts discos i és difícil singularitzar el teu. Volia que cridés l'atenció. I als de la discogràfica els va agradar la idea", explica Llongue. A més, esclar, del valor romàntic i de qualitat que per a molts —el músic vallesà entre ells— encara tenen els vinils: "Recomano que qui pugui s'escolti l'LP en lloc del CD. Personalment m'agrada molt més com ha quedat; el tractament dels greus, per exemple". Entre els col·laboradors del disc hi ha Litus i Ricard Álvarez, l'exMadam present també a tots els discos de Llongue. JOAQUIM VILARNAU

III CONCURS SONS

FIRA MEDITERRÀNIA Rascanya, Assabè, Dàfnia i Tazzuff són els finalistes del III Concurs Sons, organitzat pel C.A.T., la Fira Mediterrània de Manresa i la revista SONS. El guanyador es decidirà a la final, que tindrà lloc a la mateixa Fira, del 4 al 7 de novembre. Els valencians Rascanya ofereixen ball folk i espectacles de carrer, Assabè són un duet sabadellenc de folk i electrònica, Dàfnia és un projecte de cançó tradicional des de Sant Hilari Sacalm i Tazzuff aglutina cinc joves instrumentistes barcelonins per fusionar músiques de la Mediterrània. El guanyador podrà enregistrar un disc i oferir una gira de concerts al Circuit Folc. H.M.A.

TAIMA TESAQ

DE LA TELE' A L'ESCENARI A la cruïlla entre el teatre i la música trobem Taima Tesao, el vessant musical de Laura Guiteras —actriu que feia de K a *El cor de la ciutat*— i el nou projecte del músic Toni Xuclà. Es van conèixer treballant a la sèrie, on Xuclà dirigia la producció musical, i ara presenten el disc compartit *Zèlig Time* (autoeditat, 2010), un disc en sis llengües —català, castellà, francès, anglès i italià— i amb una gran diversitat estilística. A.L.

V.I.C.U.S.

ANTOLOGIA *Pell i paraula* (Quimera Records, 2010), del grup vigatà V.I.C.U.S., és una antologia de 25 poemes extrets de l'obra del poeta d'Oriest Josep Riera. Nascut com a tercet de veus i guitarres el 2001, amb Josep Maria Miró, Lluís i Miquel Toran, al cap d'un temps van incorporar Pep Vila (baix). El repertori poètic de Piera "reflexiona des de la senzillesa de qui viu en contacte amb la terra i deixa volar el seu esperit", afirma Lluís Toran. H.M.A.

els 100 dies de la música en català

T. JOAQUIM VILARNAU / F. ARXIU AL TALL

30.10.1977 AL TALL estrena "A Miquel Grau"

"A Miquel Grau" no és ni la cançó més popular ni la més significativa del repertori d'Al Tall. No obstant això, és una de les que millor expliquen l'estreta relació entre la Cançó i l'actualitat del moment. Amb aquest tema la gent va poder anar prenent consciència del país i de les coses que hi passaven. Es va estrenar durant l'Aplec del Puig de 1977 i explica uns fets que es remunten només pocs dies abans. El 6 d'octubre, l'alcantí Miquel Grau i altres militants d'esquerra eren a la plaça dels Cavalls de la seva ciutat enganxant cartells per a la manifestació de la Diada del País Valencià. Des d'un dels edificis de la plaça els van tirar aigua, un test i finalment un totxo que li va impactar al cap. Després de deu dies lluitant entre la vida i la mort, el jove Grau de 20 anys va morir el 16 d'octubre. El seu funeral no va transcórrer amb normalitat ja que la policia antidisturbis, seguint ordres del Govern Civil, va tallar la comitiva fúnebre i es va endur el taüt en un furgó policial. Tots aquests fets estan narrats a la cançó "A Miquel Grau", estrenada tres setmanes després dels fets i convertida en una peça que ha servit també per recordar altres víctimes de la violència ultradretana, com l'antifeixista Guillem Agulló, assassinat per una ganivetada a Montanejos (l'Alt Millars), l'any 1977.